

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 562

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 iunie 2004

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 240 din 27 mai 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3, art. 86 ¹ alin. 3 și ale art. 86 ⁷ alin. 3 din Codul penal	1-4		
Decizia nr. 241 din 27 mai 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 și 52 din Codul de procedură penală	4-6		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
	824.	— Decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale pentru aprobarea Regulamentului privind accesul reglementat la depozitele de înmagazinare subterană a gazelor naturale	7-17
	825.	— Decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale pentru aprobarea Codului tehnic al gazelor naturale lichefiate	18-31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 240

din 27 mai 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și ale art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Nicoleta Grigorescu — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

alin. 3 din Codul penal, excepție ridicată de Florentin Avădani și Corneliu Crețu în Dosarul nr. 2.292/2003 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, avocat Ioan Vlaic, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul autorilor excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, susținând oral motivele de neconstituționalitate a textelor de lege criticate, expuse în notele scrise depuse la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și ale art. 86⁷

constantă a Curții Constituționale și arătând că egalitatea în drepturi a cetățenilor nu se identifică cu egalitatea de tratament juridic. Pericolul social ridicat al anumitor fapte penale determină un tratament juridic diferențiat cu privire la individualizarea modalității de executare a pedepsei, tratament juridic stabilit de legiuitor în exercitarea atribuțiilor sale cuprinse în art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, republicată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 ianuarie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.292/2003, **Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și ale art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal**, excepție ridicată de Florentin Avădani și Corneliu Crețu, inculpați în dosarul menționat, pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se consideră că dispoziția legală criticată contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (9) referitoare la legalitatea pedepsei, ale art. 123 alin. (1¹) referitoare la împlinirea justiției, precum și celor ale art. 6 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se susține că textele criticate instituie un regim discriminatoriu pentru destinatarii legii penale care săvârșesc infracțiuni intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani. Totodată, se îngreșește dreptul cetățeanului de a beneficia de măsurile menționate, deși pericolul social al faptei este extrem de redus, încălcându-se astfel și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În opinia autorului excepției, ceea ce trebuie să primeze nu este pedeapsa prevăzută de lege, ci aceea stabilită de judecător în funcție de pericolul social concret al faptei, de persoana făptuitorului și de celelalte criterii generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 72 din Codul penal. Or, pentru a proceda la o justă individualizare a pedepsei, judecătorul trebuie în mod necesar să aibă la îndemână și controlul suveran asupra modalităților de executare a acesteia. Atâta timp cât capacitatea judecătorului de a proceda la individualizarea pedepsei este îngreșită de limitări „in abstracto” venind din partea legiuitorului, se produce o iremediabilă contradicție între scopul represiunii penale și capacitatea actului de justiție de a realiza acest scop, fiind astfel încălcate dispozițiile cuprinse în art. 123 alin. (1¹) din Legea fundamentală, privind împlinirea justiției.

Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile constituționale pretins încălcate se referă la egalitatea în drepturi între cetățeni, fără a obliga la o identitate de tratament juridic între anumite categorii de persoane.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din

Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența constantă a Curții Constituționale. Se arată că textele atacate nu contravin art. 16 din Constituție, republicată, deoarece nu se încalcă nici unul dintre criteriile egalității în drepturi cuprinse în art. 4 alin. (2) din Legea fundamentală, iar egalitatea între cetățeni nu presupune o identitate de tratament juridic. Nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 124 alin. (2) din Constituția republicată, deoarece regimul executării pedepselor constituie o problemă de politică penală pe care legiuitorul este singurul îndreptățit să o soluționeze, individualizarea judiciară a pedepsei făcându-se în mod obligatoriu în cadrul individualizării legale.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, Curtea Constituțională statuând în jurisprudența sa că principiul egalității cuprinde egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, iar nu egalitatea de tratament juridic aplicat unei categorii de cetățeni în comparație cu alți. Se apreciază că regimul executării pedepselor constituie o problemă de politică penală pe care organul legislativ este abilitat să o soluționeze în funcție de împrejurările concrete existente la un anumit moment. Prin textele criticate s-a urmărit instituirea unui tratament penal mai sever pentru acele categorii de infracțiuni apreciate de legiuitor ca fapte cu un grad de pericol social ridicat. Pe de altă parte, cele trei măsuri de individualizare judiciară a executării pedepsei dau inculpatului numai o vocație, iar nu un drept de a beneficia de acestea.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal, care au următorul conținut:

— Art. 81 alin. 3: „*Suspendarea condiționată a executării pedepsei nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, precum și în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 182, art. 183, art. 197 alin. 1 și 2 și art. 267¹ alin. 1 și 2.*”;

— Art. 86¹ alin. 3: „*Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, precum și în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 182, art. 183, art. 197 alin. 1 și 2 și art. 267¹ alin. 1 și 2. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere poate fi dispusă în cazul infracțiunii de furt calificat prevăzute la art. 209 alin. 3, dacă pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 2 ani.*”;

— Art. 86⁷ alin. 3: „*Executarea pedepsei la locul de muncă nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, precum și în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 182, art. 183, art. 197 alin. 1 și 2 și art. 267¹ alin. 1 și 2. Executarea pedepsei la locul de muncă poate fi dispusă în cazul infracțiunii de furt calificat prevăzute la art. 209 alin. 3, dacă pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 2 ani.*“

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (9) referitoare la legalitatea pedepsei, ale art. 123 alin. (1¹) referitoare la înfăptuirea justiției. Potrivit Constituției republicate, cu reactualizarea denumirilor și o nouă numerotare a textelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, art. 23 alin. (9) a devenit art. 23 alin. (12) și art. 123 alin. (1¹) a devenit art. 124 alin. (2). Se susține de asemenea că sunt încălcate art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate s-a pronunțat prin numeroase decizii, unele privind dispozițiile art. 81 alin. 3, altele privind dispozițiile art. 81 alin. 3 și ale art. 86¹ alin. 3 și altele privind dispozițiile art. 81 alin. 3, ale art. 86¹ alin. 3 și ale art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal. Dintre acestea din urmă, care au avut același obiect ca și excepția ridicată în cauza de față, menționăm Decizia nr. 116 din 15 iunie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 21 iulie 2000, și Decizia nr. 131 din 6 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 august 2000. Curtea Constituțională a respins toate excepțiile de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile de lege în discuție, subliniind că cele trei măsuri de individualizare a executării pedepsei, și anume suspendarea condiționată a executării pedepsei, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și executarea pedepsei la locul de muncă, sunt create de legiuitor și puse la dispoziția instanței ca mijloace de individualizare judiciară a executării pedepsei. Ele dau inculpatului numai o vocație, iar nu un drept de a beneficia de aceste măsuri. Fiind o creație a legiuitorului, este firesc ca acesta să determine nu numai condițiile, dar și sfera de incidență a acestor măsuri, respectiv să excludă de la aceste măsuri persoanele care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave sau infracțiuni de violență care vădesc o pericolozitate aparte a infractorului. Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile legale în discuție nu încalcă dispozițiile sau principiile Constituției.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, republicată, aceasta nu poate fi reținută. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că, deși prin prevederile art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal legiuitorul a restrâns aplicarea măsurii de individualizare a pedepsei, în sensul că nu poate fi dispusă în cazul persoanelor care au săvârșit, cu intenție, infracțiunile menționate de acest text de lege, aceasta nu contravine însă prevederilor constituționale ale art. 16, deoarece limitarea legală a

aplicării suspendării condiționate, a suspendării sub supraveghere sau a executării pedepsei la locul de muncă nu încalcă nici unul dintre criteriile egalității în drepturi. Drepturile fundamentale reprezintă o constantă a personalității cetățeanului, o șansă egală acordată fiecărui individ și, din această cauză, principiul egalității cuprinde egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, iar nu egalitatea de tratament juridic aplicat unei categorii de cetățeni în comparație cu alta. În această situație este evident că regimul pedepselor constituie o problemă de politică penală, pe care organul legislativ este singurul îndreptățit să o soluționeze în funcție de împrejurările existente la un moment dat în domeniul criminalității. Prin măsurile instituite în condițiile art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal s-a urmărit în exclusivitate instituirea unui tratament penal mai sever pentru acele categorii de infracțiuni apreciate de legiuitor ca fapte cu un grad de pericol ridicat. În asemenea condiții încălcarea principiului egalității s-ar putea pune în discuție numai dacă reglementarea unor astfel de măsuri ar crea discriminări între cetățeni, potrivit criteriilor stabilite de legiuitorul constituant. Dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, republicată, vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui.

Pentru motivele mai sus arătate nu poate fi reținută nici încălcarea art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Susținerea autorului excepției, în sensul că dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 23 alin. (12) din Constituție, de asemenea, nu poate fi reținută, deoarece regimul executării pedepselor este stabilit de legiuitor în cuprinsul Codului penal, lege organică, cu respectarea unor rațiuni de politică penală impuse de împrejurările existente la un moment dat.

În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 124 alin. (2) din Constituție, republicată, potrivit cărora „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți*“, Curtea reține că acestea trebuie corelate cu dispozițiile alin. (1) și alin. (3) ale aceluiași articol, potrivit cărora „*Justiția se înfăptuiește în numele legii*“ și „*Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii*“. Din această perspectivă susținerea autorului excepției potrivit căreia judecătorul ar trebui să facă o individualizare a modului de executare a pedepsei, fără limitările *in abstracto* impuse de lege, apar ca neîntemeiate. Cele trei măsuri de individualizare a executării pedepsei, și anume suspendarea condiționată a executării pedepsei, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și executarea pedepsei la locul de muncă, sunt o creație a legiuitorului, astfel încât este firesc ca acesta să determine nu numai condițiile, dar și sfera de incidență a acestor măsuri, respectiv să excludă de la aceste măsuri persoanele care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave sau infracțiuni de violență care vădesc o pericolozitate aparte a infractorului.

Întrucât aplicarea măsurilor menționate se face prin hotărârea judecătorească pronunțată ca urmare a

finalizării procesului penal, nu se poate susține încălcarea dreptului la un proces echitabil cuprins în art. 21 alin. (3) din Constituție, republicată, și în art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Față de cele de mai sus și având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal urmează a fi respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A. c), al art. 23 alin. (1) și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și ale art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal, excepție ridicată de Florentin Avădani și Corneliu Crețu în Dosarul nr. 2.292/2003 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 mai 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 241

din 27 mai 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 și 52 din Codul de procedură penală

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 și 52 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 9.478/2001 al Tribunalului Iași.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 110D/2004, care are ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în Dosarul nr. 5.114/2002 al Tribunalului Iași. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 109 D/2004 și nr. 110 D/2004 au un conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, deliberând, dispune conexarea Dosarului nr. 110 D/2004 la Dosarul nr. 109 D/2004, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căruia „Procedura jurisdicțională [...] se completează cu regulile procedurii civile [...]”, raportat la art. 164 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „[...] întrunirea mai multor pricini [...] în care sunt aceleași părți sau chiar împreună cu alte părți și al căror obiect și cauză au între dânsese o strânsă legătură [...] poate fi făcută de judecător chiar dacă părțile nu au cerut-o”.

Având cuvântul pe fond, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând practica în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierile din 5 februarie 2004, pronunțate în dosarele nr. 9.478/2001 și nr. 5.114/2002, **Tribunalul Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor din Codul de procedură penală privind recuzarea**. Excepția a fost ridicată de Emil Balaure, recurent în dosarele menționate.

În motivările excepției de neconstituționalitate, având un conținut identic, autorul acesteia susține că dispozițiile din Codul de procedură penală privind recuzarea (vizate fiind, chiar dacă nu se indică expres acest lucru, textele art. 51 și 52 din Codul de procedură penală) sunt contrare prevederilor legale referitoare la dreptul la un proces

echitabil, reglementate de art. 21 alin. (3) din Constituție, republicată, respectiv de art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se motivează critica invocându-se faptul că cererile de recuzare se judecă în camera de consiliu și fără prezența părților, fără a li se permite acestora să își susțină cererile. Autorul excepției consideră că cererile trebuie judecate în ședință publică, iar încheierile pronunțate trebuie să fie motivate. Totodată, autorul excepției afirmă că legea nu prevede nici o cale de atac împotriva încheierii de respingere a cererilor de recuzare și că i-au fost respinse mai multe cereri de recuzare a unor judecători.

Tribunalul Iași consideră că excepția este neîntemeiată, arătând că reglementările referitoare la recuzare au ca scop împiedicarea tergiversării soluționării cererilor de recuzare și, implicit, a cauzelor penale. Se precizează că încheierea prin care s-a respins cererea de recuzare este supusă recursului, contrar susținerilor autorului excepției, iar acesta chiar a atacat cu recurs încheierea prin care i s-a respins cererea de recuzare.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatului Poporului, cu modificările ulterioare, a fost solicitat punctul de vedere al acestei instituții.

Guvernul precizează că, în esență, critica de neconstituționalitate se referă la dispozițiile art. 52 alin. 1, 2 și 7 din Codul de procedură penală, privind procedura de soluționare a recuzării în cursul judecății, iar, cu privire la aceasta, consideră că este neîntemeiată. Arată în acest sens că, potrivit prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (2) și ale art. 127, procedura de judecată este stabilită prin lege, iar ședințele de judecată sunt publice, în afară de cazurile prevăzute de lege. De asemenea, potrivit art. 129 din Constituție, republicată, împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac în condițiile legii. În ceea ce privește calea de atac împotriva încheierii prin care se soluționează cererea de abținere sau de recuzare, având în vedere că acestea nu soluționează fondul cauzei, lipsa unei căi de atac separate nu contravine prevederilor art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Faptul că încheierea prin care s-a admis sau s-a respins abținerea, precum și cea prin care s-a admis recuzarea nu pot fi atacate separat cu recurs se explică prin necesitatea evitării unei prelungiri abuzive a procesului. Aceste încheieri pot fi atacate cu apel sau recurs o dată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei. În concluzie, Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului, precizând că excepția de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 51 și 52 din Codul de procedură penală, arată că aceasta este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate nu încalcă dreptul părților la un proces echitabil. Modul de reglementare a cererii de recuzare împiedică tergiversarea soluționării cererii de recuzare, asigurând soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. Totodată arată că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, astfel încât legiuitorul poate

institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, cum sunt cele referitoare la recuzare, precum și modalități diferite de exercitare a drepturilor procesuale. Se mai menționează că motivele care l-au determinat pe autor să invoce neconstituționalitatea reglementărilor privind recuzarea, din Codul de procedură penală, sunt legate de modul în care instanța de judecată a aplicat dispozițiile legale criticate. Or, Curtea Constituțională, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției. În concluzie, Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției, potrivit încheierilor de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile din Codul de procedură penală privind recuzarea. Așa cum rezultă însă din examinarea motivărilor excepției de neconstituționalitate, aceasta privește dispozițiile art. 51 și 52 din Codul de procedură penală, în redactarea dată prin Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale. Ulterior sesizării Curții Constituționale, alin. 7 al art. 52 a fost modificat prin Legea nr. 159/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2003 privind modificarea Codului de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 mai 2004. Textele legale criticate au următorul conținut:

— Art. 51: „În cazul în care persoana incompatibilă nu a făcut declarație de abținere, poate fi recuzată atât în cursul urmăririi penale cât și în cursul judecății, de oricare dintre părți, de îndată ce partea a aflat despre existența cazului de incompatibilitate.

Recuzarea se formulează oral sau scris, cu arătarea cazului de incompatibilitate ce constituie motivul recuzării.”;

— Art. 52: „Abținerea sau recuzarea judecătorului, procurorului, magistratului-asistent sau grefierului se soluționează de un alt complet, în ședință secretă, fără participarea celui ce declară că se abține sau este recuzat.

Examinarea declarației de abținere sau a cererii de recuzare se face de îndată, ascultându-se procurorul când este prezent în instanță, iar dacă se găsește necesar, și părțile, precum și persoana care se abține sau a cărei recuzare se cere.

Când abținerea sau recuzarea privește cazul prevăzut în art. 46 și 49 alin. 1, instanța, admitând recuzarea, stabilește care dintre persoanele arătate în menționatele texte nu va lua parte la judecarea cauzei.

În caz de admitere a abținerii sau a recuzării, se va stabili în ce măsură actele îndeplinite ori măsurile dispuse se mențin.

Abținerea sau recuzarea care privește întreaga instanță trebuie să cuprindă indicarea concretă a cazului de incompatibilitate în care se află fiecare judecător și se soluționează de instanța ierarhic superioară. Aceasta, în cazul când găsește întemeiată abținerea sau recuzarea, desemnează pentru judecarea cauzei o instanță egală în grad cu instanța în fața căreia s-a produs abținerea sau recuzarea.

În cauzele în care sunt inculpați arestați preventiv, când se recuză întreaga instanță, instanța ierarhic superioară competentă să soluționeze cererea de recuzare, înainte de a se pronunța asupra recuzării, dispune cu privire la arestarea preventivă în condițiile prevăzute de lege.

Încheierea prin care s-a admis sau s-a respins abținerea, ca și aceea prin care s-a admis recuzarea, nu sunt supuse nici unei căi de atac.

Încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată numai cu recurs, în termen de 48 de ore din momentul pronunțării, și dosarul se înaintează de îndată instanței de recurs. Recursul se judecă în termen de 3 zile din momentul primirii, în camera de consiliu, cu participarea părților.

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3), potrivit cărora „Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil”, precum și prevederilor art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 și 52 din Codul de procedură penală și, în genere, a dispozițiilor din Codul de procedură penală privitoare la procedura formulării și soluționării cererilor de recuzare, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, potrivit prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (2), „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”, iar, potrivit dispozițiilor art. 127 din Constituție, republicată, „Ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege”. De asemenea, conform prevederilor cuprinse în art. 129 din Constituție, republicată, „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Rezultă, așadar, că, potrivit Constituției, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze procedura de judecată, cazurile în care ședințele de judecată nu sunt publice, precum și căile de atac și condițiile exercitării acestora. Așa fiind, iar procedura de soluționare a cererilor de recuzare făcând

parte integrantă din procedura de judecată, reglementarea acesteia este în deplină concordanță cu prevederile constituționale.

Curtea mai reține că reglementarea procedurii de soluționare a cererilor de recuzare reflectă preocuparea legiuitorului pentru asigurarea celerității acestei proceduri. Astfel, potrivit art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, examinarea cererii de recuzare se face „de îndată”, iar părțile sunt ascultate numai „dacă se găsește necesar”, în vederea împiedicării tergiversării soluționării cererii de recuzare și, implicit, a cauzei în care aceasta a fost formulată. Contrar afirmației autorului excepției de neconstituționalitate, încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată cu recurs, în conformitate cu dispozițiile art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală, a cărui judecare se face „cu participarea părților”. Atât termenul de declarare a recursului, cât și cel de judecare a acestuia sunt astfel reglementate încât să respecte cerința celerității procedurii în ansamblu.

Ca urmare, nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate formulate de autorul excepției, întrucât dispozițiile legale privitoare la procedura de soluționare a cererii de recuzare nu aduc atingere dreptului la un proces echitabil, consacrat de prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, republicată, respectiv de cele ale art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci, dimpotrivă, dau expresie preocupării legiuitorului de a asigura soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, prin împiedicarea tergiversării acestora, corespunzător cerințelor unui proces echitabil.

De altfel, asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 din Codul de procedură penală, Curtea s-a pronunțat prin numeroase decizii, dintre care menționăm Decizia nr. 185 din 14 iunie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 28 august 2001, Decizia nr. 300 din 7 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 867 din 2 decembrie 2002, Decizia nr. 330 din 11 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 7 octombrie 2003, respingând excepția ca fiind neîntemeiată. Întrucât nu au intervenit elemente noi, soluția adoptată în aceste decizii, precum și considerentele pe care se întemeiază sunt valabile și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA,

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 și 52 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emil Balaure în dosarele nr. 9.478/2001 și 5.114/2002 ale Tribunalului Iași.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 mai 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE

DECIZIE

pentru aprobarea Regulamentului privind accesul reglementat la depozitele de înmagazinare subterană a gazelor naturale

În temeiul prevederilor art. 5 lit. x), respectiv ale art. 8 alin. (4) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale (ANRGN), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 791/2001, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale adoptă prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind accesul reglementat la depozitele de înmagazinare subterană a gazelor naturale, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Compartimentele de resort din cadrul

Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, precum și agenții economici din sectorul gazelor naturale vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 3. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale,
Dan Pantilie

București, 9 iunie 2004.
Nr. 824.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind accesul reglementat la depozitele de înmagazinare subterană a gazelor naturale

CAPITOLUL I

Scopul

Art. 1. — Prin Regulamentul privind accesul reglementat la depozitele de înmagazinare subterană a gazelor naturale, denumit în continuare *Regulament*, se stabilesc criteriile obiective, transparente și nediscriminatorii pentru asigurarea accesului la depozitele de înmagazinare subterană a gazelor naturale, denumite în continuare *depozite*.

CAPITOLUL II

Domeniul de aplicare

Art. 2. — Regulamentul se aplică Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, denumită în continuare *ANRGN*, operatorilor licențiați pentru înmagazinarea subterană a gazelor naturale, denumiți în continuare *operatori de înmagazinare*, și solicitanților de acces la depozite, care pot fi:

- producători de gaze naturale;
- agenți economici licențiați de ANRGN pentru transportul gazelor naturale;
- agenți economici licențiați de ANRGN pentru furnizarea gazelor naturale;

d) consumatori eligibili de gaze naturale acreditați de ANRGN;

e) persoane juridice străine, beneficiare ale tranzitului de gaze naturale pe teritoriul României.

Art. 3. — Pentru depozitele care sunt precizate în ordinele președintelui ANRGN privind stabilirea tarifelor reglementate pentru înmagazinarea subterană a gazelor naturale, alocarea capacităților disponibile se face în conformitate cu prevederile prezentului regulament.

CAPITOLUL III

Prevederi generale

SECȚIUNEA 1

Rolul și responsabilitățile principale ale operatorilor de înmagazinare

Art. 4. — (1) Operatorii de înmagazinare au obligația să își desfășoare activitatea în condiții obiective, transparente și nediscriminatorii.

(2) Pentru asigurarea accesului la depozite, operatorii de înmagazinare au următoarele obligații:

- să prevină orice tezurizare a capacităților de înmagazinare și să evite tratamentul discriminatoriu al solicitanților;

b) să se asigure că în cazul încheierii unor noi contracte de înmagazinare pentru cantitățile rămase în depozite la sfârșitul ciclului de extracție nu se împiedică competiția și dezvoltarea pieței gazelor naturale;

c) să calculeze capacitățile tehnice și disponibile ale depozitelor în condițiile de transparență precizate în secțiunea a 2-a;

d) să opereze, să întrețină și să dezvolte obiectivele aferente sistemelor de înmagazinare subterană a gazelor naturale, în condiții de siguranță, continuitate și eficiență economică;

e) să ofere servicii în concordanță cu caracteristicile tehnice ale fiecărei infrastructuri, asigurând utilizarea eficientă a capacității tehnice a depozitelor;

f) să ofere servicii bazate pe cerințele pieței, nediscriminatoriu, fără a impune bariere în activitatea de furnizare, și să permită accesul eficient și în condiții competitive;

g) să ofere servicii de acces la depozite în aceleași condiții contractuale, utilizând contractele-cadru de înmagazinare subterană a gazelor naturale;

h) să pună la dispoziție informațiile necesare solicitanților și utilizatorilor, îndeplinind cerințele de transparență precizate la secțiunea a 2-a;

i) să dezvolte un sistem informatic și de comunicare electronică, în vederea asigurării informațiilor necesare utilizatorilor de depozite și simplificării tranzacțiilor (de exemplu: rezervări de capacitate și nominalizări);

j) să permită rezervarea unei capacități minime pentru a asigura accesul consumatorilor eligibili și al furnizorilor mici.

(3) În cazul în care face parte dintr-o întreprindere integrată pe verticală, operatorul de înmagazinare trebuie să asigure:

a) confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial;

b) comportamentul nediscriminatoriu, în vederea prevenirii oricăror avantaje comerciale în favoarea sucursalei de furnizare afiliate.

SECȚIUNEA a 2-a

Cerințe generale de transparență

Art. 5. — Pentru asigurarea accesului solicitanților la depozite, operatorii de înmagazinare trebuie să îndeplinească următoarele cerințe de transparență:

a) să implementeze un sistem de publicare a datelor necesare solicitanților/utilizatorilor depozitelor; informațiile, într-un format clar și ușor utilizabil, vor fi publicate în timp util, în limba română și în limba engleză, pe pagina de web a operatorilor de înmagazinare;

b) să pună la dispoziție solicitanților/utilizatorilor, în mod gratuit, informațiile legate de acces și derularea contractelor, în conformitate cu regulile și cu procedurile standard ale operatorilor de înmagazinare;

c) să publice zilnic, lunar, trimestrial și anual următoarele informații operaționale:

— capacitatea de înmagazinare tehnică și disponibilă pentru fiecare depozit, în unități de volum/energie, în funcție de prevederile reglementărilor tehnice;

— cantitățile injectate și, respectiv, extrase în/din depozite;

d) să publice:

— proiectele de dezvoltare a depozitelor, care au impact asupra derulării contractelor de înmagazinare;

— metoda de determinare a capacității disponibile, parametrii de operare ai depozitelor și regulile pentru prevenirea tezurării capacităților;

— programul de revizii și reparații, în vederea evitării perturbărilor pe piața gazelor naturale; să notifice în timp util partenerilor de contracte intervențiile neprogramate, cel puțin anual;

— cerințele privind calitatea gazelor naturale care urmează a fi injectate;

— programul de inventariere a gazelor naturale înmagazinate în depozite.

Art. 6. — (1) Operatorii de înmagazinare vor înregistra cererile solicitanților de acces, întocmite conform modelului prezentat în anexa nr. 1, într-un registru cu regim special, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2, care poate fi consultat la sediul social al acestora.

(2) Informațiile cuprinse în registrul prevăzut la alin. (1) vor fi publicate pe pagina web a operatorilor de înmagazinare și actualizate zilnic.

SECȚIUNEA a 3-a

Rolul și responsabilitățile principale ale utilizatorilor depozitelor

Art. 7. — Pentru asigurarea accesului la depozite, utilizatorii depozitelor au următoarele obligații:

a) să prevină orice tezurare a capacităților de înmagazinare;

b) să comunice operatorului de înmagazinare nominalizările pentru cantitățile injectate/extrase în/din depozite, în conformitate cu prevederile contractuale, normele tehnice și procedurile convenite;

c) să comunice toate datele solicitate de operatorii de transport, în legătură cu transportul gazelor naturale pentru ciclul de injecție/extracție a gazelor naturale în/din depozite.

CAPITOLUL IV

Condiții de acces la depozite

Art. 8. — Acordarea accesului la depozite dă dreptul solicitanților de a rezerva o capacitate de depozitare și de a beneficia de prestarea serviciului de înmagazinare.

Art. 9. — Solicitarea accesului se face în baza unei cereri scrise, adresată operatorilor de înmagazinare, însoțită de documentele justificative, conform metodologiei cuprinse în prezentul regulament.

Art. 10. — Operatorii de înmagazinare acordă accesul oricărui solicitant, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) solicitantul să prezinte acte doveditoare privind proveniența gazelor naturale care urmează a fi depozitate;

b) să existe capacitate disponibilă de înmagazinare;

c) activitatea de înmagazinare a gazelor naturale să se desfășoare cu respectarea condițiilor tehnice de debit și presiune, de calitate a gazelor naturale, de siguranță și de eficiență ale depozitelor.

Art. 11. — Operatorii de înmagazinare refuză accesul solicitanților la depozite, când nu este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile prevăzute la art. 10.

Art. 12. — Alocarea capacităților se face de către operatorii de înmagazinare, în baza metodologiei prezentate la cap. V.

Art. 13. — (1) Operatorii de înmagazinare acordă accesul solicitanților, după următoarele criterii:

a) ordinea de prioritate:

1. operatorului SNT — pentru cantitățile de gaze naturale necesare asigurării permanente a echilibrului fizic al SNT;

2. producătorilor — pentru cantitățile de gaze naturale necesare desfășurării proceselor tehnologice;

3. furnizorilor, titulari ai licențelor de distribuție — pentru cantitățile de gaze naturale necesare realizării serviciului public obligatoriu;

4. consumatorilor eligibili — pentru cantitățile de gaze naturale necesare asigurării consumului propriu, furnizorilor de pe piața angro, altor solicitanți, persoane juridice străine conform art. 2 lit. e);

b) „primul venit — primul servit”: în cadrul fiecărui nivel de prioritate prevăzut la lit. a) operatorii de înmagazinare vor realiza alocarea capacităților în ordinea înregistrării cererilor.

(2) În funcție de criteriile prevăzute la alin. (1), operatorii de înmagazinare efectuează alocarea capacităților de înmagazinare în depozite, în ordinea crescătoare a tarifelor reglementate aferente acestora.

(3) ANRGN, la solicitarea justificată a agenților economici menționați la alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 3 aprobă cantitățile de gaze naturale pentru care aceștia se încadrează la ordinea de prioritate respectivă. În acest sens, agenții economici au obligația de a solicita aprobarea până la data de 1 ianuarie a anului pentru care se solicită accesul (anul n).

Art. 14. — (1) Accesul la capacitatea alocată se materializează prin încheierea contractului de înmagazinare, în conformitate cu contractul-cadru de înmagazinare a gazelor naturale, emis de ANRGN.

(2) Încheierea contractului de înmagazinare se realizează până la data de 6 martie, pentru capacitățile alocate de către operatorii de înmagazinare conform Listei finale de alocare a capacităților pe depozite (LFACD), prevăzută în anexa nr. 5, respectiv până la data de 15 aprilie, pentru capacitățile alocate de către operatorii de înmagazinare conform Listei finale de realocare a capacităților pe depozite (LFrACD), cuprinsă în anexa nr. 8.

Art. 15. — În cazul în care solicitantul căruia i s-a alocat o capacitate nu a încheiat, din motive imputabile acestuia, contractul de înmagazinare în termenul prevăzut la art. 14 alin. (2), va pierde capacitatea alocată conform metodologiei prevăzute la cap. V.

Art. 16. — Capacitățile alocate, pentru care nu au fost încheiate contracte în termenul prevăzut la art. 14 alin. (2), vor fi realocate conform metodologiei cuprinse în prezentul regulament.

CAPITOLUL V

Metodologia de alocare pe depozite a capacităților de înmagazinare

SECȚIUNEA 1

Solicitarea accesului

Art. 17. — Solicitarea accesului se face în baza unei cereri scrise, însoțită de documentele justificative, precizate la art. 18.

Art. 18. — Documentele necesare la solicitarea accesului la depozite sunt:

a) codul unic de înregistrare, în copie legalizată;

b) documentul din care să rezulte sursa pentru cantitățile de gaze naturale destinate înmagazinării, în original sau în copie legalizată;

c) documentul din care să rezulte acordul de principiu al operatorului SNT privind transportul cantităților de gaze naturale, în original sau în copie legalizată;

d) documentul din care să rezulte aprobarea ANRGN pentru cantitățile de gaze naturale destinate înmagazinării, defalcate conform ordinii de priorități.

Art. 19. — Operatorii de înmagazinare vor publica, până la data de 15 ianuarie, capacitățile disponibile, respectiv Lista inițială a capacităților disponibile pentru înmagazinarea gazelor naturale (LICD), întocmită conform modelului prezentat în anexa nr. 3, pentru fiecare depozit, eșalonată pe lunile aferente ciclului de injecție. Publicarea se realizează prin afișare la sediul social al operatorului și pe pagina de web a acestuia.

Art. 20. — (1) Cererile se vor depune prin delegatul solicitantului la registratura operatorului de înmagazinare, care îi va elibera acestuia o copie a cererii înregistrate, cu precizarea numărului de înregistrare și a datei (ziua, ora, minutul).

(2) Prima zi de depunere a cererilor este 17 ianuarie sau prima zi lucrătoare (în cazul în care 17 ianuarie este zi nelucrătoare).

(3) Termenul limită de depunere a cererilor prevăzute la art. 17 este 1 februarie.

SECȚIUNEA a 2-a

Alocarea capacităților de înmagazinare

Art. 21. — Până la data de 9 februarie operatorii de înmagazinare analizează cererile și, în baza criteriilor prevăzute în prezentul regulament, realizează alocarea capacităților pe depozite, întocmesc și publică Lista inițială de alocare a capacităților pe depozite (LIACD), conform modelului cuprins în anexa nr. 4.

Art. 22. — Solicitanții pot depune la sediul operatorilor de înmagazinare contestații referitoare la alocarea capacităților, până la data de 15 februarie.

Art. 23. — (1) Operatorii de înmagazinare analizează și răspund la contestațiile depuse, până la data de 19 februarie.

(2) În cazul în care operatorii de înmagazinare nu răspund în termenul prevăzut la alin. (1), contestațiile se consideră însușite de către aceștia.

Art. 24. — Până la data de 20 februarie, operatorii de înmagazinare fac publică Lista finală de alocare a

capacităților pe depozite (LFACD) și termenele de încheiere a contractelor, stabilite în conformitate cu ordinea de alocare, potrivit modelului cuprins în anexa nr. 5.

Art. 25. — (1) Operatorii depozitelor și solicitanții din lista prevăzută la art. 24 au obligația să încheie contractele de înmagazinare, conform alocărilor, până la data de 6 martie.

(2) În cazul în care un solicitant nu încheie contractul până la data stabilită în condițiile alin. (1), acesta își pierde dreptul asupra locației, urmând să încheie contractul pentru capacitatea disponibilă în alte locații, rămasă după încheierea contractelor de înmagazinare cu ceilalți solicitanți menționați în listă.

(3) Capacitatea rămasă disponibilă într-o locație prin neprezentarea unui solicitant pentru încheierea contractului la data stabilită în condițiile alin. (1) va fi alocată celorlalți solicitanți conform ordinii din Lista finală de alocare a capacităților pe depozite (LFACD).

SECȚIUNEA a 3-a

Realocarea capacităților de înmagazinare rămase disponibile

Art. 26. — Până la data de 10 martie operatorii depozitelor vor face publice capacitățile disponibile pentru realocare, pe depozite, respectiv Lista capacităților rămase disponibile pentru realocare (LGRDrA), conform modelului prezentat în anexa nr. 6.

Art. 27. — (1) Solicitanții vor depune, la sediul operatorilor de înmagazinare, cereri de acces la depozitele pentru care au rămas capacități disponibile, conform modelului prezentat în anexa nr. 1, urmând aceeași procedură precizată la art. 20 alin. (1).

(2) Prima zi de depunere a cererilor este 12 martie sau prima zi lucrătoare după 12 martie (în cazul în care 12 martie este zi nelucrătoare).

(3) Data limită de depunere a cererilor este 15 martie.

(4) În cazul în care un solicitant nu modifică documentele justificative care au fost anexate la cererea depusă inițial în condițiile art. 17, acesta va da o declarație pe propria răspundere, prin care va confirma că documentele rămân valabile pentru analiza solicitării de realocare a capacităților de înmagazinare.

Art. 28. — (1) Până la data de 21 martie operatorii de înmagazinare analizează cererile și, în baza criteriilor cuprinse în prezentul regulament, realizează realocarea capacităților pe depozite, întocmesc și fac publică Lista inițială de realocare a capacităților pe depozite (LIRACD), conform modelului prezentat în anexa nr. 7.

(2) În aplicarea criteriului „primul venit — primul servit”, pentru solicitanții cărora nu li s-a alocat capacitatea solicitată la alocarea inițială, se va lua în considerare ordinea inițială de depunere a cererilor.

Art. 29. — Până la data de 26 martie solicitanții pot depune la sediul operatorilor de înmagazinare contestații referitoare la realocarea capacităților.

Art. 30. — (1) Operatorii de înmagazinare analizează și răspund la contestațiile depuse până la data de 30 martie.

(2) În cazul în care operatorii de înmagazinare nu răspund în termenul prevăzut la alin. (1), contestațiile se consideră însușite de către aceștia.

Art. 31. — Până la data de 31 martie operatorii de înmagazinare fac publică Lista finală de realocare a capacităților pe depozite (LFrACD) și termenele de încheiere a contractelor, stabilite în conformitate cu ordinea de realocare, conform modelului din anexa nr. 8.

Art. 32. — (1) Până la data de 15 aprilie operatorii depozitelor și solicitanții sunt obligați să încheie contractele de înmagazinare, conform realocărilor.

(2) În cazul în care un solicitant nu încheie contractul până la data stabilită în condițiile alin. (1), acesta își pierde dreptul asupra locației, urmând să încheie contractul pentru capacitatea disponibilă în alte locații, rămasă după încheierea contractelor de înmagazinare între operatorul depozitelor și ceilalți solicitanți menționați în listă.

(3) Capacitatea rămasă disponibilă într-o locație prin neprezentarea unui solicitant pentru încheierea contractului la data stabilită în condițiile alin. (1) va fi alocată celorlalți solicitanți, conform ordinii prevăzute în Lista finală de realocare a capacităților pe depozite (LFrACD).

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 33. — Modul de realizare a ciclului de injecție/extracție a gazelor naturale în/din depozite se derulează conform prevederilor din Regulamentul de programare, dispecerizare și funcționare al depozitului de înmagazinare subterană și din contractele de înmagazinare.

Art. 34. — (1) Dacă în perioada ciclului de injecție se constată că în anumite depozite există capacitate disponibilă, operatorii de înmagazinare vor aloca această capacitate cu respectarea criteriilor prevăzute la art. 13.

(2) Calendarul acțiunilor privind accesul la depozitele de înmagazinare subterană a gazelor naturale, prevăzut în anexa nr. 9, va fi modificat și adaptat în mod corespunzător.

Art. 35. — Publicarea listelor prevăzute în prezentul regulament se realizează prin afișare la sediul social al operatorilor de înmagazinare și pe pagina de web a acestora.

Art. 36. — Calendarul acțiunilor privind accesul la depozitele de înmagazinare subterană a gazelor naturale este prezentat în anexa nr. 9.

Art. 37. — În cazul în care una dintre datele prevăzute în prezentul regulament este zi nelucrătoare, termenul se consideră scadent în prima zi lucrătoare următoare datei precizate.

Art. 38. — Definierea unor termeni din prezentul regulament este prevăzută în anexa nr. 10; termenii care nu sunt definiți se regăsesc în Codul tehnic al sectorului gazelor naturale, aprobat prin Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 616/2002.

Art. 39. — Anexele nr. 1—10*) fac parte integrantă din prezentul regulament.

*) Anexele nr. 1—10 sunt reproduse în facsimil.

CERERE

de acces la depozitele de înmagazinare subterană a gazelor naturale

Solicitant, cu sediul în localitatea, strada, nr., județul, cod poștal, telefon, fax, e-mail, cod fiscal, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr., cod SIRUES, cont nr., deschis la, reprezentată prin director general și director economic, solicită accesul la depozitele de înmagazinare subterană a gazelor naturale pentru:

- ciclul de înmagazinare (injecție – extracție)
- scopul pentru care se solicită accesul la depozite:
 - menținerea parametrilor minimi de funcționare în siguranță ai SNT;
 - desfășurarea proceselor tehnologice (numai în cazul producătorilor);
 - realizarea serviciului public obligatoriu;
 - consum propriu al consumatorilor eligibili, alte scopuri, cu precizarea acestora.....
- capacitate solicitată pe ciclu injecție/extracție mii mc, cu defalcare în funcție de scopul solicitat;
 -
 -

Anexăm prezentei cereri următoarele:

- a) codul unic de înregistrare , în copie legalizată;
- b) document din care să rezulte sursa pentru cantitățile de gaze naturale destinate înmagazinării, în original sau copie legalizată ;
- c) document din care să rezulte acordul de principiu al operatorului SNT privind transportul cantităților de gaze, în original sau copie legalizată;
- d) document din care să rezulte aprobarea ANRGN pentru cantitățile de gaze naturale destinate înmagazinării, defalcate conform ordinii de priorități, după caz.

Director general,
.....Director economic,
.....

Registrul cererilor pentru accesul la depozitele de înmagazinare subterană a gazelor naturale

Nr. crt.	Nr. înregistrare la registratura operatorului	Data	Ora	Min.	Denumire solicitant	Scopul pentru care se solicită accesul la depozite	Capacitate solicitată pe ciclu injecție/extracție (mii mc)	Defalcarea pe luni a capacității solicitate pe cicluri injecție/extracție (mii mc/lună)

.....
(operator de înmagazinare)

**LISTA
inițială a capacităților disponibile pentru înmagazinarea gazelor naturale
pentru ciclul de injecție
(LICD)**

Nr. crt.	Denumire depozit de înmagazinare subterană a gazelor naturale	Capacitatea disponibilă a depozitului - mii mc -	Defalcarea pe luni a capacității disponibile pe cicluri injecție/extracție (mii mc/lună)	Tarif de înmagazinare reglementat - lei/1000 mc -	Observații

Director general,

ANEXA Nr. 4
la regulament.....
(operator de înmagazinare)**LISTA ÎNȚĂLĂ DE ALOCARE A CAPACITĂȚILOR PE DEPOZITE
(LIACD)**

Nr. crt.	Denumire solicitant	Capacitate alocată - mii mc -	Defalcarea pe luni a capacității alocate pe cicluri injecție/extracție (mii mc/lună)	Denumirea depozitului pentru care s-a obținut alocarea de capacitate (locație)	Observații
TOTAL					

Capacități rămase disponibile după alocarea inițială:

Nr. crt.	Denumirea depozitului	Capacitate rămasă disponibilă	Defalcarea pe luni a capacității disponibile pe cicluri injecție/extracție (mii mc/lună)	Observații
Total				

Director general,

.....
(operator de înmagazinare)

**LISTA FINALĂ DE ALOCARE A CAPACITĂȚILOR PE DEPOZITE
(LFACD)**

Nr. crt.	Denumire solicitant	Capacitate alocată - mii mc -	Defalcarea pe luni a capacității alocate pe cicluri injecție/extracție (mii mc/lună)	Denumirea depozitului pentru care s-a obținut alocarea de capacitate (locație)	Termen de încheiere a contractului de înmagazinare
Total					

Capacități rămase disponibile după alocarea finală:

Nr. crt.	Denumirea depozitului	Capacitate rămasă disponibilă	Defalcarea pe luni a capacității disponibile pe cicluri injecție/extracție (mii mc/lună)	Observații
Total				

Director general,

.....
(operator de înmagazinare)

**LISTA
CAPACITĂȚILOR RĂMASE DISPONIBILE PENTRU REALOCARE
(LCDrA)**

Nr. crt.	Denumire depozit de înmagazinare subterană a gazelor naturale	Capacitatea depozitului - mii mc -	Defalcarea pe luni a capacității disponibile pe cicluri injecție/extracție (mii mc/lună)	Tarif de înmagazinare reglementat - lei/1000 mc -	Observații

Director general,

ANEXA Nr. 7
la regulament.....
(operator de înmagazinare)**LISTA INIȚIALĂ DE REALOCARE A CAPACITĂȚILOR PE DEPOZITE
(LIrACD)**

Nr. crt.	Denumire solicitant	Capacitate alocată - mii mc -	Defalcarea pe luni a capacității alocate pe cicluri injecție/extracție (mii mc/lună)	Denumirea depozitului pentru care s-a obținut realocarea de capacitate (locație)	Observații
Total					

Capacități rămase disponibile după realocarea inițială:

Nr. crt.	Denumirea depozitului	Capacitate rămasă disponibilă	Defalcarea pe luni a capacității disponibile pe cicluri injecție/extracție (mii mc/lună)	Observații
Total				

Director general,

ANEXA Nr. 8
la regulament.....
(operator de înmagazinare)**LISTA FINALĂ DE REALOCARE A CAPACITĂȚILOR PE DEPOZITE
(LFrACD)**

Nr. crt.	Denumire solicitant	Capacitate alocată - mii mc -	Defalcarea pe luni a capacității alocate pe cicluri injecție/extracție (mii mc/lună)	Denumirea depozitului pentru care s-a obținut alocarea de capacitate (locație)	Termen de încheiere a contractului de înmagazinare
Total					

Director general,

CALENDARUL ACȚIUNILOR PRIVIND ACCESUL LA DEPOZITELE DE ÎNMAGAZINARE SUBTERANĂ A GAZELOR NATURALE

Acordarea accesului la depozite și încheierea contractelor de înmagazinare subterană a gazelor naturale se desfășoară după calendarul de mai jos și se finalizează până cel târziu la 15 aprilie a anului pentru care se solicită accesul (anul n).

Art/ alin	Data limită din anul n	Acțiunea	Model conform anexei	Responsabil
19	15 ianuarie	Publicarea LICD	3	operatori de înmagazinare
20 (2)	17 ianuarie	Prima zi de depunere a cererilor	1	solicitanți
20 (3)	1 februarie	Termenul limită de depunerea la operatorii de înmagazinare a cererilor de acces	-	solicitanți
21	9 februarie	Analiza cererilor și publicarea LIACD	4	operatori de înmagazinare
22	15 februarie	Depunerea contestațiilor	-	solicitanți și operatori
23 (1)	19 februarie	Soluționarea contestațiilor	-	operatori de înmagazinare
24	20 februarie	Publicarea LfACD	5	operatori de înmagazinare
25/(1)	6 martie	Încheiere contracte	-	operatori de înmagazinare și solicitanți
26/(1)	10 martie	Publicare LCDrA	6	operatori de înmagazinare
27 (2)	12 martie	Prima zi de depunere la operatorii de înmagazinare a cererilor de acces pentru capacitățile rămase disponibile	1	solicitanți
27/(3)	15 martie	Data limită de depunerea la operatorii de înmagazinare a cererilor de acces pentru capacitățile rămase disponibile	-	solicitanți
28(1)	21 martie	Analiza cererilor și publicarea LlrACD	7	operatori de înmagazinare
29	26 martie	Depunerea contestațiilor	-	solicitanți și operatori de înmagazinare
30/(1)	30 martie	Soluționarea contestațiilor	-	operatori de înmagazinare
31	31 martie	Publicarea LFrACD	8	operatori de înmagazinare
32/(1)	15 aprilie	Încheierea contractelor	-	operatori și solicitanți

DEFINIREA UNOR TERMENI

Accesul reglementat la depozitele de înmagazinare subterană a gazelor naturale - reprezintă dreptul operatorului SNT, al producătorilor, al furnizorilor – titulari ai licențelor de distribuție, al consumatorilor eligibili, al furnizorilor de pe piața angro și/sau al altor persoane juridice străine, beneficiare ale tranzitului de gaze naturale pe teritoriul României, de a utiliza depozitele de înmagazinare subterană, achitând tarifele și îndeplinind obligațiile de utilizare ale acestora.

Anul "n" - anul calendaristic aferent ciclului de injecție pentru care se solicită acces la depozite.

Utilizator – persoana juridică, beneficiară a serviciului de înmagazinare subterană a gazelor naturale.

Tezaurizare – blocarea de către un utilizator a accesului la depozite al solicitanților, cu consecințe negative asupra competiției și dezvoltării pieței gazelor naturale și realizării programului de înmagazinare, prin:

- păstrarea nejustificată a unei capacități de înmagazinare rezervată și neutilizată, pentru o perioadă importantă de timp raportată la durata ciclului de injecție;
- menținerea nejustificată a gazelor naturale în depozite mai mult decât un ciclu complet de înmagazinare.

Întreprindere integrată pe verticală – înseamnă o întreprindere sau grup de întreprinderi în sectorul gazelor naturale, unde întreprinderea /grupul în cauză îndeplinește cel puțin una dintre activitățile reglementate de transport, distribuție, GNL sau depozitare și cel puțin una dintre activitățile de producție sau furnizare a gazelor naturale ;

Serviciul public în sectorul gazelor naturale – obligația care constă în activitatea organizată și/sau autorizată de stat în vederea satisfacerii cerințelor de interes public în sectorul gazelor naturale.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE

DECIZIE**pentru aprobarea Codului tehnic al gazelor naturale lichefiate**

În temeiul prevederilor art. 5 lit. x), respectiv ale art. 8 alin. (4) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale (ANRGN), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 791/2001, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale adoptă prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Codul tehnic al gazelor naturale lichefiate, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Compartimentele de resort din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor

Naturale, precum și agenții economici din sectorul gazelor naturale vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 3. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale,
Dan Pantilie

București, 9 iunie 2004.
Nr. 825.

ANEXĂ

**CODUL TEHNIC
al gazelor naturale lichefiate**

1. Scop și obiective. Domeniu de aplicare**1.1. Scop**

1.1.1. Prezentul cod tehnic al gazelor naturale lichefiate (GNL), denumit în continuare *Cod tehnic al GNL*, are ca scop promovarea cerințelor tehnice minime specifice gazelor naturale lichefiate, precum și definirea autorităților statului care, prin legislația în vigoare, au atribuții și competențe în domeniul stocării, transportului, distribuției și utilizării GNL.

1.1.2. Cerințele tehnice minime pentru stocarea, transportul, distribuția și utilizarea GNL au la bază norme europene și internaționale și standarde recomandate europene și internaționale, care sunt în programul ASRO pentru adoptarea acestora ca standarde române.

1.1.3. Cerințele tehnice stipulate în Codul tehnic al GNL sunt menite să ofere cadrul de reglementări necesare pentru introducerea, în condiții de siguranță, stabilitate și eficiență economică, pe teritoriul României, a instalațiilor pentru stocarea, transportul, distribuția și utilizarea GNL.

1.2. Obiective

Codul tehnic al GNL are următoarele obiective:

a) îndeplinirea condițiilor de sănătate și siguranță pentru populație și asigurarea protecției mediului pe termen scurt, mediu și lung;

b) stabilirea cerințelor tehnice pentru activitățile de bază legate de infrastructura de stocare, transport, distribuție și utilizare a GNL;

c) stabilirea condițiilor generale de calitate a GNL;

d) stabilirea cadrului general privind autorizarea și licențierea în domeniul GNL;

e) transmiterea fluxurilor informaționale de la titularii de autorizații/licențe către autoritățile competente;

f) precizarea modalităților de exercitare a controlului și inspecțiilor în domeniul GNL.

1.3. Domeniu de aplicare

1.3.1. Codul tehnic al GNL vine în sprijinul investitorilor români sau străini pentru a le facilita informarea printr-un document unic asupra reglementărilor tehnice aplicabile GNL.

1.3.2. Prevederile Codului tehnic al GNL se aplică obligatoriu:

— agenților economici care desfășoară activități de stocare, transport, distribuție și utilizare a GNL pe teritoriul României;

— persoanelor fizice autorizate care desfășoară activități în domeniul GNL.

1.3.3. Prevederile Codului tehnic al GNL nu se aplică instalațiilor și echipamentelor existente pe vasele maritime care asigură transportul GNL.

2. Stabilirea cerințelor tehnice pentru activitățile de bază legate de infrastructura de stocare, transport, distribuție și utilizare a GNL

2.1. Generalități

2.1.1. GNL sunt un amestec de hidrocarburi în stare lichidă, cu grad de inflamabilitate ridicat. Lichefierea gazului natural permite stocarea și transportul în condiții tehnico-economice viabile datorită volumelor minime în stare lichidă față de starea gazoasă.

2.1.2. Temperatura GNL la presiune atmosferică este de aproximativ -160°C . Este necesar ca materialele care vin în contact cu GNL să fie materiale criogenice.

2.1.3. Vaporii proveniți din fierberea GNL au densitatea mai mare decât aerul până la o temperatură de aproximativ -100°C și pot forma un nor în caz de scurgere din instalații. Acest nor se încălzește progresiv în atmosferă și se dispersează în timp, în funcție de curenții de aer.

2.1.4. Un exemplu pentru diagrama transformării termodinamice a GNL este prezentat în anexa nr. 1.

2.1.5. Depozitarea GNL este afectată de un risc specific cunoscut ca „risc de rostogolire”. Prezența într-un rezervor a unor volume de GNL de densități și temperaturi diferite duce la supraîncălzirea volumului din partea de jos a rezervorului și la instabilitatea sa termodinamică. După o anumită perioadă de timp volumele de GNL se amestecă, dând naștere unui volum de evaporare anormal și unui risc de suprapresiune în rezervor.

2.1.6. Încălzirea bruscă a GNL poate conduce uneori la suprapresiune, datorită fenomenului de tranziție rapidă din fază lichidă în fază gazoasă.

2.1.7. La proiectarea, execuția și exploatarea infrastructurii de stocare, transport, distribuție și utilizare a GNL trebuie avute în vedere următoarele:

- asigurarea siguranței și sănătății populației și protecția mediului înconjurător;
- pericole naturale (cutremure, fenomene meteorologice etc.);
- traficul rutier, feroviar și aerian din zonă, apropierea de alte instalații industriale periculoase etc.;
- activități specifice care vor fi desfășurate după punerea în funcțiune a obiectivului GNL;
- lucrări în cadrul zonei unde va fi construit obiectivul GNL.

2.2. Proiectarea infrastructurii de stocare, transport, distribuție și utilizare a GNL

2.2.1. Principalele aspecte legate de proiectarea în sectorul GNL sunt abordate în Standardul european EN 1473 „Instalații și echipamente pentru gazul natural lichefiat – proiectarea instalațiilor terestre”.

2.2.2. Principalele standarde europene neobligatorii referitoare la proiectarea și testele aferente instalațiilor GNL sunt prezentate în anexa nr. 2.

Distanțe de siguranță

2.2.3. Distanțele de siguranță dintre instalațiile și echipamentele aferente terminalelor GNL, precum și față de

diverse obiective aflate în împrejurimi (vezi anexa nr. 3) se determină astfel încât:

- să se reducă la minimum pericolul legat de consecințele unui incendiu;
- să se reducă la minimum pericolul legat de scurgerile de GNL (nori de gaz);
- să minimizeze dimensiunile unui accident;
- să faciliteze accesul echipelor de intervenție în caz de accident.

Studii asupra mediului și obiectivelor din zonele învecinate

2.2.4. La proiectarea instalațiilor și echipamentelor din terminalele GNL se efectuează un studiu de evaluare a riscului, care va conține cel puțin:

- efectul cutremurelor: evaluarea riscului datorită tensionării infrastructurii obiectivelor GNL și a eforturilor de încărcare a infrastructurii;
- efectul fenomenelor meteorologice (vânt, creșterea nivelului apelor, inundații, fulgere, precipitații) pe baza evenimentului cu impactul cel mai distructiv care ar putea avea loc într-o anumită perioadă;
- efectele riscurilor legate de activitățile desfășurate în vecinătatea amplasamentului (calculul efectelor impactului avioanelor, elicopterelor, al activităților industriale adiacente etc.).

Selecția și conformitatea materialelor folosite

2.2.5. Materialele care vin în contact cu GNL trebuie să fie materiale criogenice.

2.2.6. Materialele utilizate în instalațiile GNL trebuie să fie în conformitate cu specificațiile tehnice precizate în proiect, cu respectarea reglementărilor tehnice în vigoare în România, specifice GNL. Lista standardelor europene neobligatorii referitoare la materialele criogenice se regăsește în anexa nr. 4.

2.2.7. Materialele utilizate se testează conform prevederilor reglementărilor tehnice în vigoare care pot ține seama de standardele europene în vigoare, pentru a se determina dacă acestea, folosite în mod normal la temperaturi joase, sunt compatibile din punct de vedere fizic, chimic și termic cu toate fluidele sau alte tipuri de materiale cu care vor intra în contact.

Zone de retenție GNL

2.2.8. În jurul rezervoarelor de peste 50 t, vaporizatoarelor, recondensatoarelor și instalațiilor de umplere și golire a cisternelor se construiesc pereți de izolare pentru scurgeri accidentale.

2.2.9. Capacitatea de retenție a perimetrului delimitat de zidurile de izolare trebuie să fie cuprinsă între 100% și 150% din capacitatea rezervorului, conform reglementărilor tehnice în vigoare.

2.2.10. Locația zonelor de retenție rezultă din studiul de evaluare a riscului prevăzut la pct. 2.2.3.

2.2.11. Zonele de retenție trebuie echipate cu detectoare de gaz, generatoare de spumă contra incendiilor, sisteme de drenare și, după caz, pompe de evacuare a apei pluviale.

Proiectarea rezervoarelor pentru stocarea GNL

2.2.12. Principalele etape care trebuie parcurse la proiectarea rezervoarelor pentru GNL sunt:

- determinarea solicitărilor la care sunt supuse rezervoarele (presiune; greutatea structurii și a GNL depozitat; probele de rezistență, alunecări de teren, echipamente de conectare, operații de transfer GNL etc.);
- prevederea de dispozitive pentru minimizarea „riscului de rostogolire“;
- prevederea de aparate de măsură și control al temperaturii, presiunii și nivelului GNL din rezervoare, indicatori de mișcare între diversele straturi componente ale rezervorului;
- controlul spațiului de izolare dintre straturile componente ale rezervorului (impurități, umiditate etc.).

2.2.13. Rezervoarele trebuie să fie bine izolate pentru a se preveni formarea gheții și evaporările de gaz. Deoarece izolația este sensibilă la umiditatea din aer, rezervoarele trebuie să fie protejate la exterior cu un înveliș rezistent la acțiunea corosivă a apei. Pentru a preveni intrarea aerului în rezervoare, trebuie menținută o suprapresiune în rezervor de 100—200 mbar.

Proiectarea sistemelor de transfer al GNL

2.2.14. Sistemul de transfer al GNL trebuie să fie echipat cu robinete de secționare, așa cum rezultă din studiul de risc, pentru a face posibilă intervenția în caz de accident sau pentru a permite controlul periodic și întreținerea sistemului.

Echipamente pentru detectarea și combaterea incendiilor

2.2.15. La proiectarea obiectivelor GNL se prevăd în mod obligatoriu echipamente pentru detectarea și combaterea incendiilor, avându-se în vedere cel puțin:

- instalarea detectoarelor de gaz și de foc;
- amplasarea în locuri corespunzătoare a echipamentelor pentru combaterea incendiilor (generatoare de spumă, perdele de apă, extingtoare cu pudră etc.);
- amplasarea hidranților în număr corespunzător, astfel încât să fie asigurat debitul de apă necesar în caz de incendiu.

Verificarea și aprobarea proiectelor pentru obiectivele GNL

2.2.16. Verificarea proiectelor se face de către ANRGN prin consultarea specialiștilor din țări cu tradiție în domeniul GNL. Costurile aferente verificării proiectelor se stabilesc pe bază de contract încheiat între ANRGN și investitorul pentru obiectivele GNL.

2.3. Operarea infrastructurii de stocare, transport, distribuție și utilizare a GNL

2.3.1. Operațiile care se efectuează la punerea în funcțiune, în timpul funcționării și la verificările periodice se execută în conformitate cu prevederile reglementărilor tehnice în vigoare și cu procedurile prevăzute în manualul de calitate al fiecărui operator, numai de către instalatori autorizați pentru GNL.

2.3.2. Înainte de punerea în funcțiune a instalațiilor GNL este obligatorie obținerea avizelor de funcționare de la

ISCIR (pentru echipamentele care funcționează sub presiune) și de la Corpul Pompierilor Militari.

2.3.3. Operatorii și proprietarii instalațiilor de GNL au următoarele obligații minime:

- întocmirea și actualizarea permanentă a unui registru unic de siguranță;
- punerea la dispoziție personalului a instrucțiunilor de lucru și a manualelor de utilizare aferente echipamentelor aparatelor și instalațiilor pe care le deserveșc;
- instruirea personalului pentru a răspunde necesităților care rezultă din activitatea de operare a obiectivelor GNL și verificarea periodică a pregătirii profesionale;
- asigurarea întregului echipament pentru siguranța personalului și folosirea corespunzătoare a acestuia;
- efectuarea de inspecții de rutină ale instalațiilor electrice și echipamentelor care pot prezenta risc;
- implementarea unui sistem de management al siguranței;
- raportarea incidentelor și accidentelor către ANRGN, ministerul de resort pentru protecția muncii și Corpul Pompierilor Militari.

2.3.4. Transportul rutier și feroviar al GNL se face cu îndeplinirea cerințelor minime pentru transportul substanțelor periculoase, impuse de legislația în vigoare și de directivele europene care reglementează astfel de transporturi.

2.3.5. Transportul, distribuția și utilizarea GNL după procesul de regazeificare se face în conformitate cu reglementările privind transportul, distribuția și utilizarea gazului natural.

3. Condițiile generale de calitate ale GNL

3.1. GNL trebuie să îndeplinească condițiile de calitate impuse de reglementările în vigoare. Standardele menționate în anexa nr. 5 pot fi luate în considerare pentru definirea calității GNL.

4. Cerințe privind protecția mediului

4.1. La proiectarea, execuția și exploatarea obiectivelor aferente GNL se vor respecta prevederile legislației în vigoare privind protecția mediului, precum și cerințele din directivele europene privitoare la protecția mediului.

5. Autorizarea și licențierea în domeniul GNL

5.1. Regimul juridic al autorizării obiectivelor și al licențierii agenților economici care desfășoară activități de stocare și furnizare a GNL

5.1.1. Înființarea de noi obiective aferente activității de stocare a GNL se realizează de către agenții economici după obținerea autorizațiilor precizate de reglementările în domeniu, emise de ANRGN.

5.1.2. Solicitanții de autorizații trebuie să fie persoane juridice române sau străine, cu sediul în România.

5.1.3. Autorizațiile vor conține, după caz, prevederi referitoare la:

- drepturile conferite prin autorizație;
- condiționări, limitări și restricții privind continuitatea în funcționare a obiectivelor autorizate;
- interdicții și sarcini privind securitatea persoanelor, protecția proprietății și a mediului înconjurător, afectarea unor activități de interes public;

- delimitarea zonei de protecție și de siguranță;
- conținutul servitului conform prevederilor legale în vigoare;

— date tehnice privind obiectivul autorizat.

5.1.4. În vederea desfășurării de activități comerciale de stocare și furnizare a GNL, agenții economici vor fi licențiați de către ANRGN.

5.1.5. Titularii de licențe au obligația să opereze, să întrețină, să repare și, după caz, să dezvolte în condiții de siguranță, eficiență economică și de protecție a mediului obiectivele pe care își desfășoară activitatea pentru care au fost licențiați.

5.1.6. Licențele acordate de ANRGN agenților economici precizează condițiile de valabilitate specifice fiecărui tip de licență.

5.1.7. Condițiile de valabilitate a licenței conțin, după caz, următoarele prevederi principale:

- drepturile conferite titularului de licență;
- interdicții și sarcini privind securitatea persoanelor, protecția proprietății și a mediului înconjurător, afectarea unor activități de interes public;
- asigurarea egalității de tratament al participanților la piața GNL;
- prezervarea unui mediu concurențial normal prin evitarea dezechilibrelor pe piața GNL și a practicilor anticoncurențiale;
- obligativitatea pentru titularii de licențe de a respecta standardele de performanță referitoare la calitatea serviciilor de furnizare a GNL și de a prezenta rapoarte anuale privind îndeplinirea cerințelor specifice din standardele de performanță;
- obligativitatea pentru titularii de licențe de a furniza informații către autoritățile competente.

5.1.8. ANRGN va elabora Regulamentul privind acordarea autorizațiilor de înființare, funcționare și modificare a obiectivelor pentru stocarea GNL și a licențelor pentru desfășurarea de activități comerciale de stocare și furnizare a GNL.

5.2. Autorizarea și verificarea personalului care desfășoară activități în domeniul GNL

5.2.1. Persoanele fizice care exploatează obiectivele din domeniul stocării GNL sunt autorizate de către ANRGN.

5.2.2. Autorizarea se realizează în baza absolvirii unor cursuri de specialitate (care se vor preciza de către ANRGN) și a unei practici efectuate pe instalații GNL în funcțiune, din țară sau din străinătate, în conformitate cu prevederile unui regulament care va fi elaborat de ANRGN.

5.2.3. Calitatea de instalator autorizat GNL este atestată prin legitimație, care este nominală, netransmisibilă și valabilă pe întreg teritoriul țării.

6. Controlul și inspecția în domeniul GNL

6.1. Controlul și inspecția efectuate de ANRGN se vor exercita conform prevederilor unui regulament specific pentru controlul și inspecția activităților din domeniul stocării și furnizării GNL.

7. Schimbul și transmiterea de informații

7.1. Agenții economici din domeniul stocării și furnizării GNL au obligația de a pune la dispoziție ANRGN informațiile necesare pentru desfășurarea în bune condiții a activității acesteia.

7.2. ANRGN poate solicita orice informații, înregistrări și documente ale titularilor de autorizații și/sau licențe, cu respectarea regimului legal al acestora, pe care le consideră legate în vreun fel de afacerile și activitățile acestora în domeniul stocării și furnizării GNL, pentru asigurarea îndeplinirii condițiilor de valabilitate a autorizațiilor și/sau licențelor.

7.3. ANRGN va utiliza aceste informații numai în scopul pentru care au fost furnizate, obligându-se să asigure confidențialitatea acestora.

7.4. Furnizarea de către agenții economici de informații incorecte, incomplete sau eronate, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerată infracțiune, constituie contravenție și se sancționează conform prevederilor legislației în vigoare.

7.5. Orice comunicare, accept, confirmare sau altă informație cerută se va face în scris și se va putea transmite prin fax sau e-mail, cu condiția ca, după caz, originalul să se depună prin curier sau servicii poștale la adresa ANRGN sau a titularului ori a solicitantului de autorizație și/sau licență.

8. Dispoziții finale și tranzitorii

8.1. Directivele europene relevante în domeniul GNL sunt prezentate în anexa nr. 6.

8.2. Principalele părți componente ale unui terminal GNL sunt prezentate în anexa nr. 7.

8.3. Abrevierile și terminologia specifică GNL sunt menționate în anexa nr. 8.

8.4. Titularii autorizațiilor/licențelor de stocare și furnizare a GNL, precum și persoanele fizice autorizate de ANRGN își vor desfășura activitatea în conformitate cu prevederile Codului tehnic al GNL.

8.5. Titularii de autorizații/licențe pentru stocarea și furnizarea GNL pot propune norme tehnice, în vederea aprobării de către ANRGN.

8.6. Codul tehnic al GNL intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei de aprobare a președintelui ANRGN.

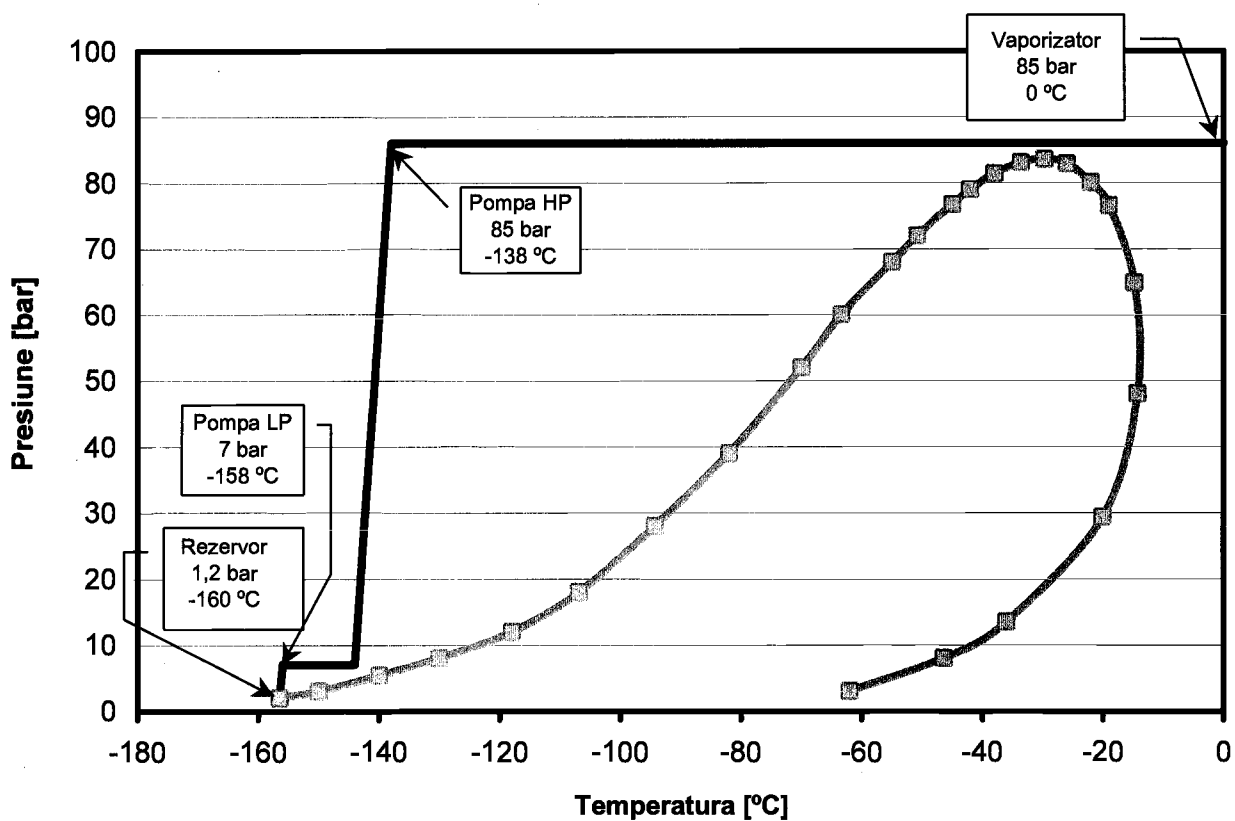
8.7. Codul tehnic al GNL poate fi revizuit, actualizat și modificat de către ANRGN în colaborare cu agenții economici din domeniul GNL, periodic sau ori de câte ori intervine un eveniment legislativ relevant.

8.8. Anexele nr. 1—8*) fac parte integrantă din codul tehnic al GNL.

*) Anexele nr. 1—8 sunt reproduse în facsimil.

Transformarea termodinamică a GNL

Diagrama PT - Oman LNG

Lista standardelor europene neobligatorii pentru proiectarea și testare în domeniul GNL

Referința	Titlu
EN 1160	Instalații și echipamente de gaz natural lichefiat – Generalități
EN 1473	Instalații și echipamente de gaz natural lichefiat – Proiectarea instalațiilor la sol <i>Codurile europene ENV referitoare la calculele de structura sunt prezentate în acest standard.</i>
EN 1474	Instalații și echipamente de gaz natural lichefiat – proiectarea și testarea echipamentelor de încărcare și descărcare
EN 1532	Instalații și echipamente de gaz natural lichefiat – Interfețe terestre / maritime pentru gaz natural lichefiat
EN 12065	Instalații și echipamente de gaz natural lichefiat – Teste de eligibilitate asupra emulsificatorilor folosiți în producerea spumei și pudrelor folosite pentru stingerea focului alimentat de gaz natural lichefiat
EN 12066	Instalații și echipamente de gaz natural lichefiat – Teste asupra izolatoarelor zonelor restricționate pentru gaz natural lichefiat
EN 12308	Instalații și echipamente de gaz natural lichefiat - Teste de eligibilitate asupra folosirii conectorilor pentru conducte de gaz natural lichefiat
EN 12567	Valve de întrerupere pentru gaz natural lichefiat - Cerințe de eligibilitate pentru folosire și verificări aferente
EN 12838	Instalații și echipamente de gaz natural lichefiat – Teste de eligibilitate pentru folosirea sistemului de sampling pentru gaz natural lichefiat.
EN 13645	Instalații și echipamente de gaz natural lichefiat – Proiectarea instalațiilor terestre cu capacitate de depozitare între 5 și 200 tone.
EN 13766	Conducte termoplastice cu straturi multiple și conexiuni flexibile folosite pentru decantarea gazului natural lichefiat - Specificații
pr EN 14620	Proiectarea și producerea rezervoarelor verticale, cilindrice, cu partea de jos plată, din oțel pentru depozitarea gazelor lichefiate, refrigerate cu temperaturi de operare între -5°C și -165°C

DISTANȚE DE SIGURANȚĂ ÎN DOMENIUL GNL**Distanța de siguranță pentru radiațiile generate de fluxul termic rezultat din arderea GNL(exemple)**

	Radiația maximă admisibilă sau distanța minimă dintre marginea zonei restricționate și țintă	
Zone îndepărtate – rar ocupate, de puțini oameni <i>exemplu</i>	13 kW/m ²	350 m
Zone urbane <i>exemplu</i>	5 kW/m ²	500 m
Zone neprotejate <i>exemplu</i>	1,5 kW/m ²	900 m

Distanțele de siguranță între componentele unui terminal GNL

Distanțele de siguranță din interiorul unui terminal GNL rezultă din studiul de risc care se face la proiectarea terminalului GNL.

Un exemplu de distanțe de siguranță obținute în urma unui astfel de studiu, sunt date în tabelul de mai jos:

Componentele terminalului GNL	Distanța
Rezervoare GNL	25 m
Vaporizatori și o sursă de foc	75 m
Echipament de conectare pentru încărcare/descărcare și sursă de foc sau limita terminalului	70 m
Vaporizatoare de combustie submersibile și zone restricționate sau rezervoare cu fluide inflamabile; clădiri pentru personal.	75 m
Echipamente de proces și sursă de foc sau limita terminalului	75 m
Rezervoare GNL și limita terminalului	75 m
Zone de retenție și limita terminalului	40 m
Vaporizatoare și limita terminalului	75 m

Lista standardelor europene neobligatorii referitoare la materiale criogenice

Referința	Titlu
EN 534	Produse de izolare la cald pentru instalații industriale– Produse pe bază de spumă poliuretanică și polisocianurată – Specificații
EN 1251-1	Vase criogenice – Vase portabile izolate la vid cu capacități mai mari de 1,000 litri– Partea 1: cerințe esențiale
EN 1251-2	Vase criogenice – Vase portabile izolate la vid cu capacități mai mari de 1,000 litri– Partea 2: proiectare, producere, inspectare și testare
EN 1251-3	Vase criogenice – Vase portabile izolate la vid cu capacități mai mari de 1,000 litri– Partea 3: cerințe de operare
EN 1252-1	Vase criogenice - Materiale - Partea 1: cerințe de duritate pentru temperaturi mai mici de -80°C.
EN 1252-2	Vase criogenice - Materiale - Partea 2 : cerințe de duritate pentru temperaturi între -80 °C și -20 °C
EN 1626	Vase criogenice – Valve de aplicare criogenice
EN 1797	Vase criogenice – Compatibilitatea între gaz și materiale
EN 12213	Vase criogenice – Metode pentru evaluarea performanțelor izolațiilor la cald
EN 12300	Vase criogenice – Curățenie
EN 12434	Vase criogenice – Conducte flexibile criogenice
EN 13371	Vase criogenice – Conexiuni pentru service criogenic
EN 13275	Vase criogenice – Pompe pentru service criogenic
EN 13458-1	Vase criogenice – Vase fixe izolate la vid - Partea 1 : cerințe esențiale
EN 13458-2	Vase criogenice – Vase fixe izolate la vid - Partea 2 : proiectare, producere, inspectare și testare
EN 13458-3	Vase criogenice – Vase fixe izolate la vid - Partea 3 : cerințe de operare
EN 13530-1	Vase criogenice – Vase portabile mari izolate la vid - Partea 1 : cerințe esențiale
EN 13530-2	Vase criogenice – Vase portabile mari izolate la vid - Partea 2 : proiectare, producere, inspectare și testare
EN 13530-3	Vase criogenice – Vase portabile mari izolate la vid - Partea 3 : cerințe pentru service
EN 13648-1	Vase criogenice – Dispozitive de protecție împotriva suprapresiunii - Partea 1 : valve de siguranță pentru service criogenic
EN 13648-2	Vase criogenice – Dispozitive de protecție împotriva suprapresiunii - Partea 2 : dispozitiv de siguranță pentru rupturile de disc pentru service criogenic
EN 13648-3	Vase criogenice – Dispozitive de protecție împotriva suprapresiunii - Partea 3 : determinarea debitului de descărcare - Capacitate și dimensionare

Recomandări ISO pentru calitatea gazului sau a GNL

Proprietățile fizice ale gazelor naturale

- ISO 6976 : 1995 - Calculul valorilor calorifice, densității, densității relative și indicele Wobbe privind compoziția
- ISO 12213 : 1997 - Calculul factorului de compresie
- ISO 6327 : 1981 - Analiza gazului - Determinarea punctului de rouă al gazului natural - Higrometre pentru condensare pe suprafețe răcite

Analiza gazului natural

- ISO 6568 : 1981 - Analiza simplă prin cromatografia gazului
- ISO 6974 : 2000 - Determinarea compoziției cu grad de incertitudine definit prin cromatografia gazului
- ISO 6570 : 1983 - Determinarea conținutului potențial de hidrocarburi lichide
- ISO 6326 : 1989 - Determinarea compușilor de sulf
- ISO 6978 : 1992 - Determinarea mercurului

Transferul de custodie

- ISO 13398 : 1997 - Gaz natural lichefiat - Procedura pentru transferul de custodie la bordul navelor

Măsurarea nivelelor de lichid în rezervoare ce conțin gaz lichefiat

- ISO 10574 : 1993 - Instrumente de măsură flotabile
- ISO 8309 : 1991 - Instrumente de măsură de tip electric
- ISO 13689 : 2001 - Instrumente de măsură de tip microunde

Măsurarea temperaturii în rezervoarele ce conțin gaz lichefiat

- ISO 8310 : 1991 - Măsurarea temperaturii în rezervoare ce conțin gaz lichefiat - Termometre și termocupluri cu rezistență

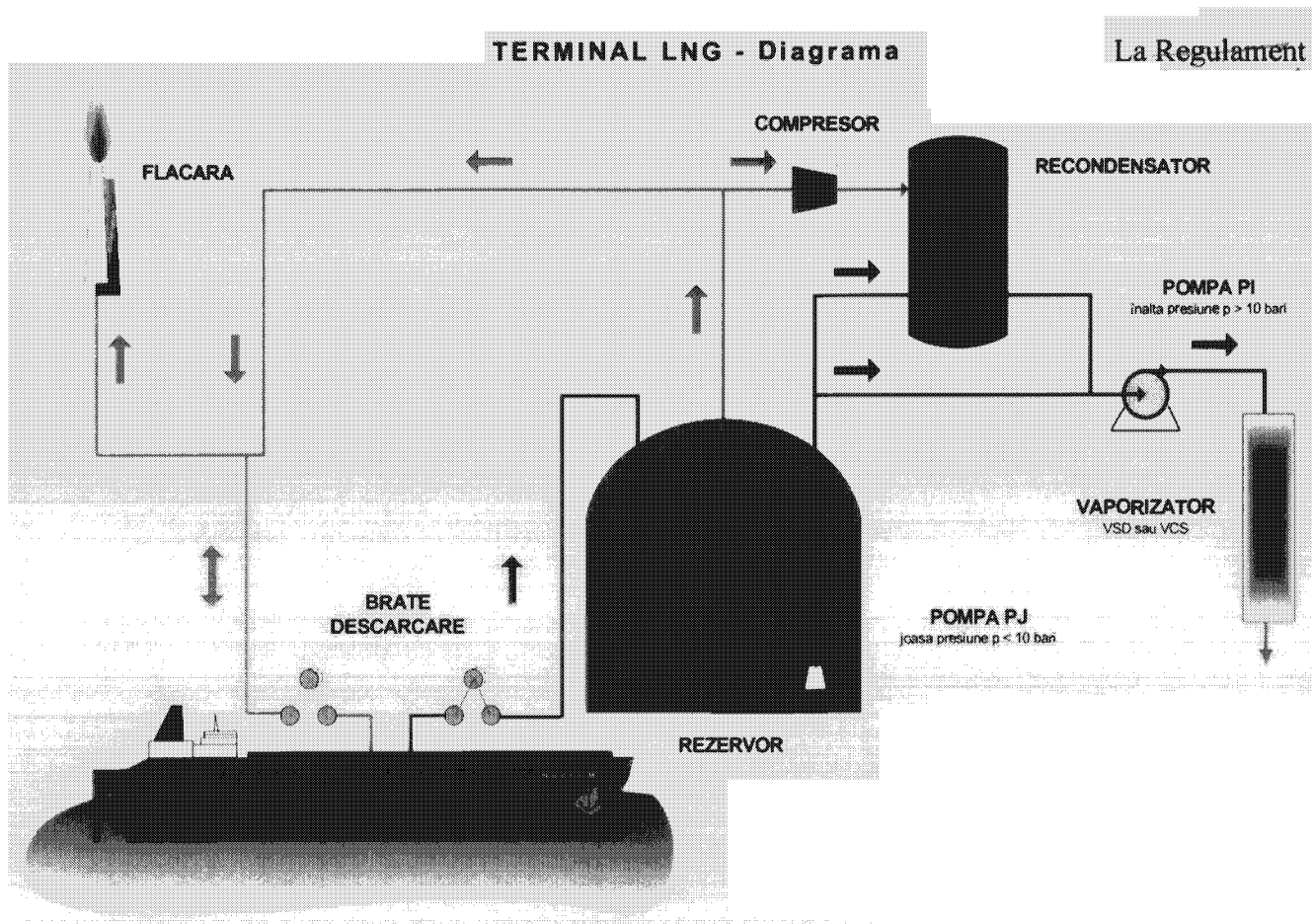
Calibrarea rezervoarelor

- ISO 8311: 1989 - Calibrarea rezervoarelor cu membrană și a rezervoarelor independente prismatice de pe nave - Măsurători fizice.

Directivile europene relevante în domeniul GNL

Referința	Titlu	Impact
94/55/EC Nov. 21, 1994	Armonizarea legislației statelor membre cu privire la transportul rutier al substanțelor periculoase	Transportul rutier al GNL
96/49/EC Jul. 23, 1996	Armonizarea legislației statelor membre cu privire la transportul feroviar al substanțelor periculoase	Transportul feroviar al GNL
96/61/EC Sept. 24, 1996	Prevenirea și controlul integrat al poluării	Prevenirea, reducerea și pe cât posibil eliminarea poluării prin acordarea priorității intervențiilor la sursa și asigurarea unui management prudent al resurselor naturale, în concordanță cu principiul "poluatorul plătește" și cu principiul prevenirii poluării
96/82/EC Dec. 9, 1996	Controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase	Proiectarea și operarea instalațiilor GNL numite SEVESO II
97/23/EC Mai 29, 1997	Armonizarea legislației statelor membre privind echipamentele sub presiune	Proiectarea echipamentelor sub presiune
98/37/EC Iunie 22, 1998	Armonizarea legislației statelor membre privind utilajele	
1999/92/EC Dec. 16, 1999	Cerințele minime pentru îmbunătățirea siguranței și protejarea sănătății lucrătorilor din medii cu potențial exploziv	Definirea zonelor periculoase și cerințelor pentru siguranța lucrătorilor și a echipamentelor
2000/14/EC Mai 8, 2000	Armonizarea legislației statelor membre referitor la emisia de zgomote în mediul înconjurător de către echipamentele care sunt folosite în exteriorul clădirilor	
200/18/EC Aprilie 1, 2000	Cerințele minime de examinare pentru siguranța transportului rutier, feroviar sau fluvial al substanțelor periculoase	
Directivă propusă numită MID	Instrumente de măsură	

Părțile componente ale unui terminal GNL

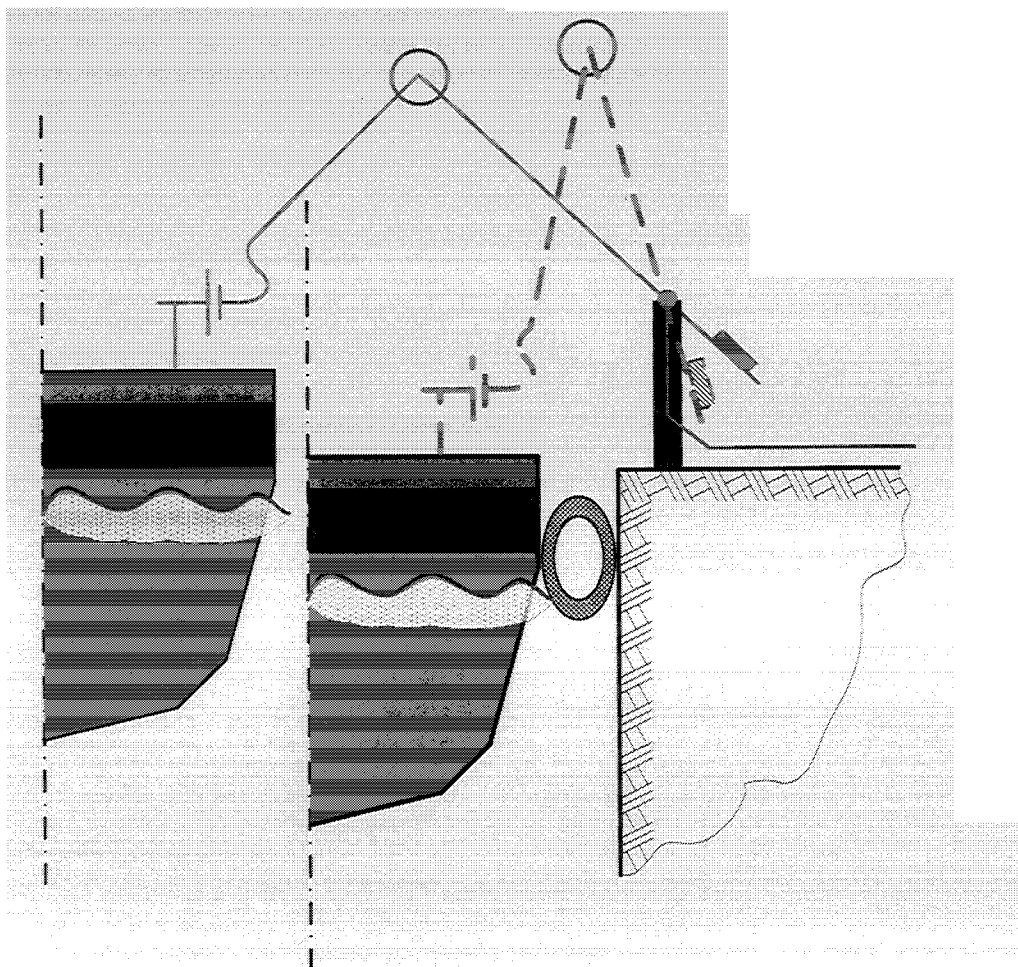

Principalele părți componente ale unui terminal GNL sunt:

1. Terminal de acostare și brațe de descărcare

Terminalul de acostare constă în principal din:

- o platformă la același nivel cu accesul rutier,
- amortizoare pentru absorbția energiei cinetice la acostare,
- sistem de ancorare (cârlige, cabestane, etc.),
- sistem de alimentare și de acces la trapa tancului,
- platformă ridicată care susține brațele de descărcare,
- sistem de automatizare și control,
- sistem de prevenire și stingere a incendiilor.

2. Rezervoare

Rezervoarele sunt clasificate astfel:

- rezervor de formă cilindrică cu un singur container metalic (cuvă interioară de aluminiu sau oțel cu 9% Ni, izolație de perlită) și cu diafragmă;
- rezervor de formă cilindrică cu două containere, cuvă interioară de metal (prima învelitoare) și cuvă exterioară din metal sau diafragmă din beton (învelitoare secundară);
- rezervor de formă cilindrică cu cuvă interioară de metal (prima învelitoare) și cuvă exterioară din metal sau diafragmă de beton pre-tensionat (învelitoare secundară);
- rezervor de formă cilindrică din beton pre-tensionat cu membrană interioară de metal;
- rezervor de formă cilindrică cu cuvă interioară de beton (prima învelitoare) și perete exterior de beton pre-tensionat (învelitoare secundară) ;
- rezervoare sferice.

3. Pompe GNL

Pompele sunt caracterizate prin treapta de presiune de refulare. Pompele de presiune joasă (PJ) se folosesc pentru presiuni de la 0 la 10 bar, iar cele de presiune înaltă (PI) pentru presiuni de la 10 la peste 100 bar.

4. Vaporizatoarele

Vaporizatoarele (echipamentul de regazeificare) cele mai frecvent folosite sunt:

- Vaporizatoare în sistem deschis (VSD) – fig. a) , b);
- Vaporizatoare cu combustie submersibilă (VCS) – fig. c);

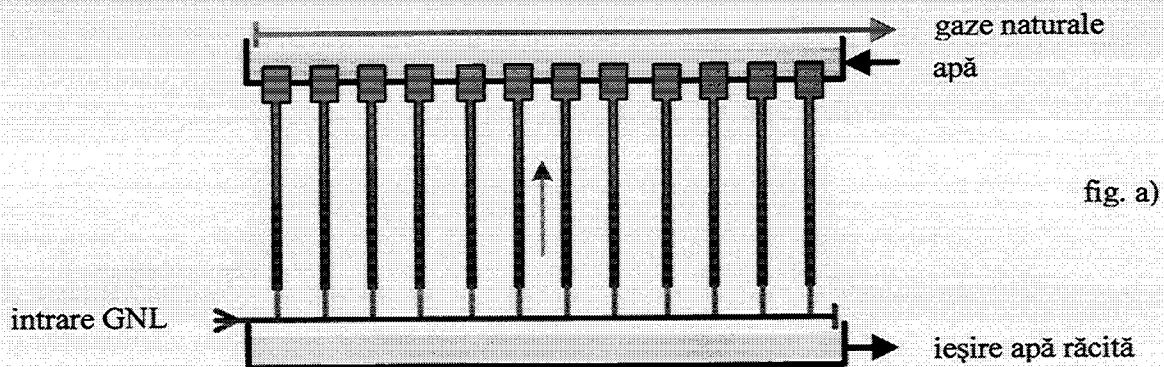

fig. a)

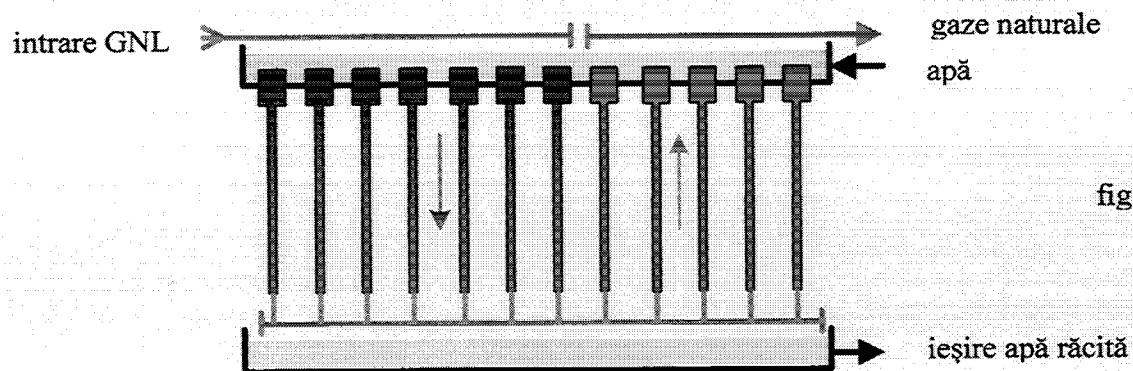

fig. b)

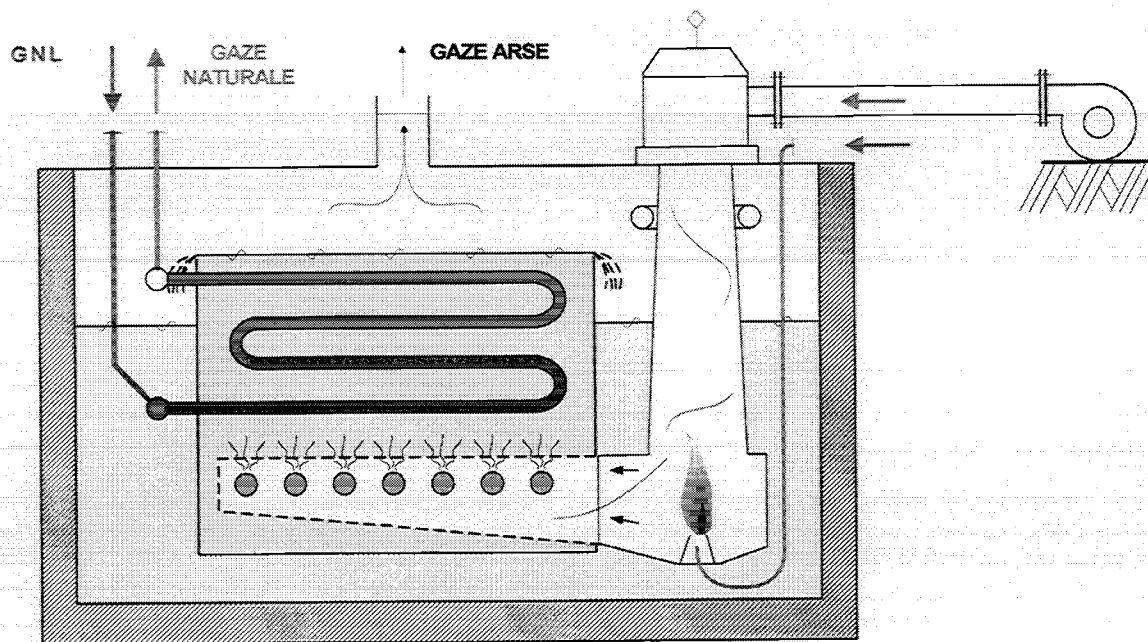

fig. c)

5. *Compressoarele de evaporare*

Compressoarele de recuperare a gazelor evaporate sunt în general compresoare cu piston.

6. *Recondensoare*

Abrevieri și terminologie în domeniul GNL

ANRGN	- Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Gazelor Naturale
GNL	- gaz natural lichefiat
VSD	- vaporizator în sistem deschis
VCS	- vaporizator cu combustie submersibilă
PJ	- pompă de presiune joasă
PI	- pompă de presiune înaltă
Terminal GNL	- totalitatea instalațiilor necesare pentru descărcarea, stocarea și regazeificarea GNL
Vaporizator	- schimbător de căldură în care un fluid furnizează cantitatea de căldură necesară regazeificării GNL
Recondensor	- coloană de contact care permite gazului comprimat evaporat dintr-un rezervor GNL, să fie dizolvat în GNL de la ieșirea din pompele de presiune joasă
Material criogenic	- material care își păstrează caracteristicile mecanice la temperaturi scăzute
Risc de rostogolire	- existența în cadrul unui rezervor GNL a mai multor straturi de GNL de presiune și temperatură diferite, care pot conduce la instabilitate termodinamică și prin consecința acestei instabilități, se produce rostogolirea unor cantități de GNL rezultând suprapresiuni importante prin evaporare rapidă
Zone de retenție	- perimetru delimitat care nu permite împrăștierea GNL în cazul unor scurgeri sau accidente

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2004
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	9.875.000	2.468.750	2.715.750	2.987.500	3.286.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	1.780.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	7.900.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	12.500.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	2.530.000	632.500	632.500	632.500	632.500
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	10.680.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	9.850.000	2.462.500	2.462.500	2.462.500	2.462.500
8.	Colecția Legislația României	2.500.000	625.000	687.500	756.500	832.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	4.150.000	1.038.000	1.141.500	1.255.500	1.381.500
10.	Repertoriul actelor normative	625.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	470.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	2.500.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6
(telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9
(telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256
(telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A
(telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10,
(telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7
(telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1
(telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36
(telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2
(telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro